

[Enggaard.]

det er imidlertid, at ved udtrykket „lineære besparelser“ får man et indtryk af noget, som går ret igennem systemet. 3 pct. på driftsudgifterne over en bank, 5 pct. på anlægsomkostningerne; det var det, regeringen besluttede sig til i forsommeren, og det synes jeg var fornuftigt. Det, vi nu må ane på grund af de vanskeligheder, budgetministeren tydeligvis har i forhold til en række af sine ministerkolleger, er vel, at når man kommer til de store udgiftsområder, vel i første række socialministeriet og undervisningsområdet, så holder det lineære op, så slår den lineære besparelseskurs formentlig en betydelig bue uden om disse områder, og det er vel her, problemerne ligger.

Det er synd, fordi besparelser efter vestres mening ville være det mest velegnede middel i vor finanspolitik. Med de udsigter, som vi nu kender for 1973, og som budgetministeren jo selv har lagt frem i sin halvårsoversigt forleden, regner man med en forbrugsstigning på 4 pct. med det konsekvente pres på priserne og pres på beskæftigelsen, som hænger sammen med det. Netop i den situation ville vel et mindre offentligt forbrug, mindre offentligt forbrug af arbejdskraft og andre ressourcer, have været det, der allerbedst var i stand til at give en fornuftig indre balance i vores økonomi.

Det er derfor beklageligt, at afgiftsbuketten nu træder i stedet for yderligere besparelser. Endda må man vel drage den finanspolitiske virkning i tvivl af en del af buketten. Jeg tænker her på den halve milliard kroner, som man skal opkræve som afgift ved salg af fast ejendom. Vi tror ikke, at det i almindelighed vil være penge, der tages fra forbruget; de vil blive taget fra opsparede midler, eller de vil blive fremskaffet ved en yderligere belastning af pantebrevs-markedet, sådan at det er kapitalressourcer, der nu kanaliseres ind i statskassen, hvor de vil blive anvendt til statsudgifter, som fortrinsvis har præg af forbrug.

Det er også en skuffelse i den forbindelse, at budgetministeren, som han har været opfordret til det i udvalget, ikke har ønsket at forelægge hele virkningen på kapitalmarkedet af denne nye afgift ved salg af fast ejendom for kapitalmarkedsrådet. Kapitalmarkedsrådet, som budgetministeren selv er

formand for, har han ikke ønsket skulle have dette spørgsmål forelagt.

Vi mener i venstre, at det er en forfæjlet politik. Denne nye afgift på salg af fast ejendom virker helt urimelig i de enkelte tilfælde. Den vil i det væsentlige efter vores mening blive båret af køberen, og på den måde vil den virke i retning af, at de allerede igangværende prisstigninger på fast ejendom bliver forstærket.

De andre urimeligheder, som er åbenbare, ligger i den situation, at folk nu vil føle sig fristet til ikke at skifte ejendom, hvor det kunne være hensigtsmæssigt, men vil føle sig bundet dér, hvor de er. Det vil blive svært at få flyttet folk. Dette virker i realiteten som en straf på forflytninger, og den ønskelige udvikling i retning af flere udflytninger fra hovedstadsområdet til provinsen, som også venstre går ind for, bliver ikke lettere, når man i den forbindelse skal svare afgifter, som det er foreslået.

Jeg tænker også på den kommunale sektor, hvor man jo i vidt omfang har den praksis, at grundsalg til boligformål og erhvervsformål sker, uden at kommunerne beregner sig en egentlig fortjeneste ved det, men kun skaffer sig dækning for de rene omkostninger. Også i de tilfælde er virkningen let at få øje på. Den fører med sig, at dette element i vores ejendomshandel, som har virket i retning af at holde priserne på byggegrunde nede, nu får pålagt denne afgift, fordi kommunerne jo ikke kan bære et tab på andre skatteyderes regning.

Jeg skal endelig nævne, at der omkring selve ikrafttrædelsen af denne lov ligger en række usikkerhedsmomenter. Jeg ville, som også andre ordførere har været inde på det allerede, henstille, at vi mellem anden og tredje behandling af dette forslag søger at finde udveje for, at en række af de tvivlsprogs spørgsmål, som er opstået i forbindelse med igangværende handler, bliver klaret op. Jeg tænker her ikke alene på det forhold, at der kan være en række problemer i forbindelse med allerede indgåede handler, men der kan også være problemer i forbindelse med de handler, som befinder sig i et mellemstade, hvor der fra sælgers side er afgivet bindende tilsagn over for en køber med en frist til at acceptere et sådant bindende tilbud. Jeg tror, det er væsentligt, at man finder en sådan udformning af ikraft-